

Valery Oişteanu

PRIVILEGII
în
PURGATORIU

versuri traduse din engleză de Nadia Brunstein

editie on-line www.cartesiarte.ro

Carti de poezie in Engleza de Valery Oisteanu:

Underground Shadows, poetry & collage, PASS Press, NY, 1977

Underwater Temples, poetry & collage, PASS Press, NY, 1979

Do Not Defuse, poetry & collage, PASS Press, NY, 1980

Vis-à-vis Bali, poetry & photos, New Observations Press, NY, 1985

Passport to Eternal Life, poetry & collage, PASS Press, NY, 1990

Moons of Venus, poetry & collage, PASS Press, NY, 1992

Temporary Immortality, poetry & collage, PASS Press, NY, 1995

Zen Dada, poetry & photos, Linear Arts Books, NY, 1999

Perks in Purgatory poetry & collage, Fly by Night Press, NY, 2009

Carti in Romana sau traduse in Romana:

Proteze, editura Litera, Bucuresti / 1970

Poeme din Exil, editura Paralela 45 / 2000,

plus această carte care va apărea integral în Editura Paralela 45

Capitolul I: Calatorii inimaginabile

Tango Barcelona

Liniștea spartă

De panorama muzicii Barcelonei
trenuri rapide și iahturi și avioane
prin toate deodată se scurge creerul Minotaurului
automobile pline de călători frângând lumină
baruri tenebroase pline de bărbați tenebroși

Sunetul chitarelor argentiniene
celule singuratice în Bar-celulona

Cine sunt eu acum?

Dali, Lorca, Gala?

Tango cu mustață lungă și întoarsă-n sus
pe un tricou de marinar.

Picasso în Barcelona

Incrementit pe Ramblas pentru 1000 de pesete

Arătând ca Dracula,

Columb sau legionar român

cântând din nai

Barcelona pe acoperiș cu Roberto Limas

Tango Bar-ce-lona: un păs, doi, înainte, înapoi

Tangoul lui Che Guevara la un automat cu vânzare nocturnă
de prezervative, țigări

Bar-ce-luna singuratică?

Nici o șansă

Singur în Barcelona?

Oamenii dau în tine,

Iți fură portofelul

apoi te invită la tango

în acest păienjeniș de artă și poezie

Un port-selona conceptual de Joan Brossa

Un suprarealist în Barcelona?
Dali, Bunuel, Granell
Miro-mirific pe zid
Mișcă-ți curul gras la cursul de Picasso
Barcelona Gaudi-mania
La Pipăs Club muzica explodează
Voci de slang de Buenos-Aires
amor y muerte, tabacumba, tabacumba
Aruncă-ți pipa, i-a o țigară de foi
ține- ți bine valiza
Chitarele sunt sincronizate
cu un torero de duminică după amiază
Un bordel roșu plin cu frumoase negrese
Bar-ce-lo-nia, Babylonia
Tangoul Magic tocmai a început!

Vântul lagunei albastre

Cer cu peri cărunți în barbă
Uraganul sufla de-a curmezișul
ca un pirat mânios
apusul își pierde culoarea în ceașca mea de ceai
beat din nou, beat de vid
Vânt furtunos fără răspunsuri
și cu rare întrebări
Nimeni nu-i perfect strigă o fetișcană din Mexic
o orchestră de doișpe zguduie geamurile la Azucar
Clubul de noapte unde zece papuși Barbie și barbați cârnățoși
dansează în sunete de salsa
peste tigve
tigve albe grămadă, de o înălțime de templu
piramida ritualurilor de inițiere hedonista
e timpul să sacrificăm o fecioară
In camera 239 un elicopter abandonat
târât aici de un luptator sumo-herculean
ce-și va tăia coaiele
și le va trimite prin mesager iubitei
In rada lagunei albastre
pescarii își trochează nevestele pe pește atlantic
si tequila
In piețele comerciale plouă
Plouă cu gustări și țigări
Kukulcan a fost odată un zeu maias faimos
acum e simbolul consumului demonstrativ
Adeptii lui clădesc drumul spre avere rapidă
la dulce vita în marele stil mexican
Dar uneori ce-i mare e amar

Amica mea Carmen se-ndrăgostește de o femeie
și o lasă gravidă
De vină e El Nino
Treizeci și cinci de sateliți sunt în spațiu
pe orbitele inferioare ale Terei
dar pager-ii tot nu merg
Si nu-mi gasesc locul în centrul propriei vieți
vântul e cel ce-mi dezrădăcineaza simțurile
in curând mă va duce la nebunie
vântul de lagună albastră nu se astâmpără niciodată.

București 1999

Trecând pe străzile capitalei nimeni nu zambește
nimeni nu mai cântă pe lângă lac
samsarii de valută au invadat orașul ce odată a fost micul Paris
până-n anul 2000 n-au rămas decât 160 de zile
Fiecare se tarăște șontâc-șontâc spre secolul 21
nici unul nu râde, nimeni nu chicotește
Ajutați-ma vă rog, spune un cerșetor vagabond trăgând pe nas aurolac
D ți-mi niște bani spune un prozator agresiv
Editura mi-a pierdut manuscrisul
Salariul de o zi ajunge de o bere,
salariul de un an ajunge de un televizor
o cucoană-n trei picioare în fața oborului
vinde borcane de icre – contrabandă din Rusia

O fostă iubită nu-și poate plăti telefonul
și-n curând va fi dată afară din casă
tineri căsătoriți sunt interogați
înainte de a pleca în voiajul de nuntă
le lipsesc documente suplimentare

Străzile au anunțuri: „Trecerea oprită”
Prostituatele sunt prea tinere și au rate negociabile
camioane monstru blochează centrul
ca să ajungem acasă încălcăm toate regulile de circulație
pentru a scăpa de toți câinii din România

Buticuri dadaiste se-nmulțesc
nu e loc de odihnă în cimitir
în cameră miroase a cauciuc ars
când iubita-mi scoate prezervativul

Un vânzător singuratic în stradă, cu un vechi cântar,
le propune trecătorilor să-si măsoare greutatea
păsările refuză să cânte sau să zboare
peștii refuză să înoate sau să intre-n năvod

Iar eu refuz un pahar de apă oferit de un vechi prieten
pentru că mă tem că lucrează la SRI
și îmi dă apă otrăvită

Nesomn la Puerto Juarez

Furtuna se apropie de Marea Caraibelor
Albatroșii zboară aproape de pământ spre Florida
Stoluri de pelicani se îndreaptă tot spre nord-est
N-am dormit de șaptesprezece nopți și zile
Șarpele cu pene cu cariciul sculat
Iscă vânturi cu puteri nepătrunse
Care mută din loc plaja, nisipul și iguanele

Ar trebui să aduc un omagiu lui Arthur Craven,
poetul, pugilistul, pionierul criticii de avngardă
care a dispărut în apele subțiri ale Golfului Mexicului

Ar trebui de asemenea să aduc omagiu lui Hart Crane
poet chintesențial al Greenwich Village-ului
Ce s-a topit ca țmatinală a Mexicului
dispărând fără urmă din barcă
tot aici.
Sufletele lor își vor găsi lăcașul în păsările fregată

D.H. Lawrence apășit de-a lungul acestei plaje
Măzgălind un carnet de notițe
Năluca lui bravează furtuna
Clopotele răsună pe covertele vaselor abandonate
In debarcaderul Hacienda del Mar în drum spre Punta Sam
Vechii maiiași au pornit de aici spre Isla Mujeres
Unde-s maiiașii acum?
In gaura neagră a civilizției?
In triumghiul de turism al Cancunului?
Lăsând în urma magnificele temple
Antonin Artaud s-a adâncit în junglă sorbind ceaiul de peyote

spiritul lui încă înoată alături de copiii soarelui
Urmele pașilor lui încă sunt întipărite pe plajă

Valurile lasă în urma dune de alge și scoici
Si tânjetul simfonic al vântului
Rafale de vânt lovesc neindurător
si azvârta aerul peste palmieri
Zeita maiasa a iubiurii e imbrățisată de amantul timp
Dau cu capul de altarul viselor
De-aș dormi macar o noapte
De-aș dormi doar cinci ore
De-aș dormi în hipno-transă
Plin de viziuni magice ale nopții
Realitatea treziei e un coșmar
Imbătrânindu-mi rapid creierul
De-aș dormi
Halta imaginației se apropie

Koum-Kapi (Hania, Creta)

Strada Iperou începe cu o scară ce duce-n strada principală
și se termină într-un parcaj sub clădirea unde stam cu chirie.
Are case minuscule, construite de servitori turci și albanezi
Ne aflăm lângă mare, și vechi conducte de canalizare încă se vad.
O bătrână a murit în apartamentul vecin cu duplexul nostru.
Soțul ei avusese o operație pe cord deschis.
El stă într-un apartament cat o cutie de pantofi
cu fiică-sa mongoloidă și obeză.

Azi plânge de dimineață ca un animal rănit
L-au trezit muncitorii de șantier care săpau sub patul lui
Bun venit în infernul greco-albanez pentru castele de jos.
Străzi pitice, unde un buldozer și-ar pierde dinții
aerul e plin de mirosul unei bucătării bizare.
In acest cartier musulman nu răsună apeluri la rugăciune
Chiar dacă pe ascuns fiecare se închină cu fața spre Mecca.
Doar țigani se ceartă între ei gălăgios
In cafenele tinerii cretani din Hania își arată dinții
Bucatele-s prea uleioase, oamenii sunt slinoși, pisicile alunecoase
O, Creta tinereții mele, unde te-ai dus?
Societatea geriatică cumpără tot ce-și poate tocmi
Dar în fond tocmeala nu se poartă – la modă e să cumperi case
Un bilet la deschiderea jocurilor olimpice 2004 costă 956 de euro
Salariul lunar al unui grec e doar 500 de euro.
Manâncă-ți âinea muiată-n ulei, vezi ce se dă la TV Creta,
bea un rachiu nou, înconjurat de amintiri vechi,
iarna revine în Grecia
fiecare se comprimă pe măsura propriului cocon.

Noapte la Merida

Trei chitare și o voce adâncă
Cineva cânta o serenadă la Hotel Colonial
Cântece mexicane romantice
despre îndrăgostiți uitați și parăsiți
Sângele cuvintelor
picură prin ferestre deschise
dar nimeni nu iese să asculte
Cascada din holul de intrare se oprește brusc
Si cântăretul se sinucide
eșarfa însângerată, mâneci stacojii, spada lângă el
fără macar o nota de adio
Carnavalul s-a încheiat
si străzile sunt presărate de măști, costume și amitiri
molozul rămas de la un poet e acoperit de bomboane și confetti
Acest poem a fost scris în fața unui cadavru
In spatele unei brutării mexicane
cu mireasmă de coca și brânză
umplând clipele timpurii ale demenței noastre
In timp ce stelele pălesc și dispar
Precum candelile parfumate ce se topesc
Chiar luna nouă se contractă în fața morții
In fața unei catedrale vechi de patru secole
Femeile maiășe dorm pe baloții lor de carpe
e Miercurea Cenușii
ne rugăm Fecioarei de Guadalupe
Mâine se va produce o eclipsă totală de soare
aici timpul nu îngheață pe durată lungă
poetul e înmormantat cu câinele lui preferat
ca dincolo să aibe un prieten
Noaptea de Merida e neagră și vidă
vilele coloniale triste, parăsite

fixează neantul
O femeie tânără naște în parc crăcanată
Nu se aude nici un sunet
copilul s-a născut mort
Si foarfeca nu poate să taie carnea ombilicară moarta
deoatădată un urlet monstruos
un urlet disperat
E umbra unei stafii care se trezește
Ave Maria! Grazia plena!
Fa- ți cruce peste buze
cu degetul mare al dreptei
Fa- ți cruce cu limba, cu dinții încleștați,
si scuipa un Da, saliva
expectoratului sfant
în forma de cruce

Yucatan Mexican

Peste Riviera maiăşa urcă marea tequilei
Şamanii prezic eclispa o solară completă
şi din junglă creşte o enormă junglă de beton

O civilizație ce profită de trecutul maia pierdut
Venus azi e zeita schimbului valutar
Care ține o tigva de preot ce scuiță pesos

tinerii maiăşi fac amor cu turiste
legate ombilicar de bancomate
Frumoasele țărănci maiase sunt vândute ca prostituate
Iar bunica e sculată din patul de moarte
Sa cerșească în fața catedralei catolice.

Sa furșm de la săraci ca să le dăm celor bogați
In curând zeul șarpe va suna clopoțelul unei noi răscoale
Rebeliunea șoimilor și jaguarilor

Sa-i săcrificăm pe profeții profitului
sa săcrificăm clonii rapacității
profitorii fără chip ce se ascund în bșnci, în referințe de internet
In spatele corporațiilor robiei

Ferește-te ca nu cumva șopârla dragon să- ți taie calea
cerul Mexicului își spintecă maruntaiele
plouă cu monezi inutile și cartele de plastiic
generație tânără, fugi în munți

E timpul pentru meciul din urmă
Troțki a spus : n-aveți de pierdut decât lanțurile
șoimul moare înecându-se în cenota sacră
ultimul cocostârc moare în dâra de petrol de pe plajă

In timp ce carnavalul urii tocmai a început
sărbătoarea disperării eterne în infernul focului
Dacă aștepți răsplată
vei primi doar resturile
celor care știu cum să se învârtă
muchia sabiei invizibile
e foarte aproape de beregata mea
Zeul vieții cere sacrificii pentru dușmanul morții
TEZCATLIPOCA – raftul de tigve te așteaptă
Viva la vida muy loca

Mykonos noaptea

„Speranța e valuta săracului
Norocul este averea celor ce n-o au”
Sunt cuvintele unui baiat bogat care șade la ieșirea Clubului Bolero

Drachmele au devenit azi istorie în lumea lui euro
Ca și inelul regelui Minos
Dar nimeni nu găsește un substitut
pentru subcurentul rapacității
motor puternic care-i mână pe toți la capitulare nocturnă
la altarul mirificei mașini de dat bani
Plasticul domnește, șiruri de tineri consumatori
vără carduri în bancomat
Si - minunea minunilor pe o insula greacă -
banii curg din fenta din zid la o apăsare de buton

Putoarea excrementelor umane dăinuie prin port
Amestecată cu parfumuri scumpe
Plouă și tună peste șopârlele din livezile de mșslini arși de soare
Vodkalinichta cu gheață și bubuituri de muzică prin cluburi de Mykonos
Pașa Oglu prezinta o fetișcană de 18 ani –și mândru de trofeu, salută
Pe oricine gata să-și sacrifice auzul
Artistul Igor Gorsky exclama: „locuiesc vizăvi de Biserica Grace în
Manhattan”
Tânăra artista Alex Pop își lipește adidașii de pânză
Si revinde dopuri și capace de sticle sub nume de colaj
„Andy Warhol e Dumnezeuul meu” spune
„dar mai strecor ceva Jasper Johns și Pollack”
Cum să nu înveți grecește în 25 de ani
este numele noii mele cărți și povestea vieții mele.

In drum spre super-Dali

Experiențial drumețului zen-dada
călătorind spre el pais de Dali:
m-am impotmolit în aeroportul Tampa
pașaportul meu nu mai e valabil
deodată mă aflu în capcană business-class din avion
Deodată apar tacamuri de argint și șampania
și un gestalt foarte scrobrit și tâfnos
In fine, Barcelona supra-aglomerată de stafii
stradele întunecate în sectorul gotic
pline de mobile aruncate și sângerânde
Scaune suprarealiste în călduri
pierdute pe Ramblas noaptea
cu microbiștii echipei irlandeze, toți beți criță
m-am pierdut în trafic spre hotelul Amrey Diagonal
care-i la intersecția străzii Diagonal cu avenida Meridian

Ivanca, șofând fără efort un mic moped,
zâmbet frumos, cască, îniă de gheață
beată, drogă și foarte zăpăcită
Extazul dezordinii sexuale
timpul e prețios, timpul petrecerilor neprețuit
Un video-artist cu turnuri gemene pe băț
altul, aterizând cu elicopterul

Duceți-ma de aici la locul nașterii lui Dali
pe când vânturile joacă pe valuri
Rafalele îmi smulg ochelarii de citit
sunt în capcana rafinatei Costa Brava
La farul de la capatul pământului

La Casa Birdy miroase a balega
sunt pierdut pe un teren de golf infernal
o evadare creatoare de la cotidian
lanț nesfârșit de vise interconectate
neîntrerupte, episod după episod
închid fereastra, dau drumul la Sky TV în spaniola

Nietzsche se ceartă cu Wagner în spaniola
Dali voltijează suspendat de mustața lui
e timpul să aflăm temperatura gloanțelor
care l-au ucis pe Federico Garcia Lorca
Un Sfânt Sebastian străpuns de săgeți trase în spate
Orgiile lui Dali și nuduri întreșute se dizolva

Mâinile vânzătorului au șase degete
O lama ascuțita taie-n felii ochiul unei nimfe lunare
furnicile devoră cartea mea de credit
Sunt în capcana bancomatului Casa Catalunya
Greierii și o mantisă neagră îmi manancă degetele

In timp ce Dali face pe avocatul diavolului
cu discernământ, ca-n toate, până la capat
suprarealist, franchist, monarhist
bogat și celebru și încă nu pe deplin mort,
eu, în drum spre super-Dali, nu m-am pricopsit
decât cu acest tricou alb și o insignă?

Stop! Minte nu-mi mai merge cum trebuie
vapori de absint plutesc în aerul acestui bar
o paradă de girafe în flacări cu două căpete
coboară de pe un vechi gobelin
M-am trezit în camera de siesta „Dali” la hotelul Emporda
după un „iepure a la Dali” urmat

de brânză de Emporda gen rocfor
cognac Dali și serbet „mon amie” de lamâie verde cu cimbru.
A fi sau a nu fi Dali?

Salut! Txin txin! Ma prefac în Dali.

Lună plină

Long Branch New Jersey

Un sfârșit de week-end suprareal pe țărmul de New Jersey
Intâi, marea tangoului în Manhattan
trangolieros argentinieni vizatori
din istoria filmată a tangoului
își înlănăuie picioarele, se încovoiaie-n spate riscant,
voyeurist, fetișist, sado-masochist,
corsete, ciorapi de plasă, tocuri-cui aurite
coapse de femeie inserate între coapse de barbat,
tocuri înalte zvârlite înapoi
printr-o mișcare-fulger a gambelor.

E timpul pentru o beție serioasă și blues -
ziua de naștere a lui Kerry, saxofonistul.
Poezie și blues la Via della Pace
Ochiade vagi, buze vagi, șoapte vagi,
femei ce se pipăie
până la răsărit de lună plină.

În dimineață următoare, Ruth conduce neînfrică
la Long Branch, New Jersey – împânzit de case albe.
Artistul de peste drum pictează turnuri gemene
pe plajă, un grup cântă rock și blues.
Sa luăm o barca, să încercăm apele la varsarea Hudsonului,
impresurați de alge, salvați de sirene.

Trecem gârla unde 23 de barci legate între ele
sunt prinse-ntr-o singură ancoră,
chef continuu, din barcă în barcă, ca din bar în bar,
colaj muzical.
Suntem departe de civilizație, hai să facem dragoste

lângă o rezervație naturală;
motoarele explodează zgomotos,
elicele se frâng, cablurile pleznesc
curenții puternici duc în larg o fata frumoasă.

Asta-i viața viața dulce a vagabonzilor de plajă
care-l știu pe Bruce Springsteen de la clubul lui privat.
căprioara moartă zace pe drumul spre conacul lui Bon Jovi
un bac aduce o droaie de turiști direct din Manhattan
să înfulece prin cârciumi crabi cu carapacea moale și omari
să admire arta meseriașilor locali.

Ne repezim să plecăm, apoi așteptăm, ne avântăm, ne-mpotmolim
mergând cu 100 pe ora înapoi în oraș,
în Manhattan, pe acoperiș la Hotelul Chelsea,
să apucăm o petrecere în memoria Ritei Fletcher, pictorița,
care milita pentru cei ce n-au nimic;
înregistrez pe video ultimul omagiu pentru Rita -
a iubit Israelul, acolo i-e morâantul.
In fine, 13 iulie s-a dus;
bun venit, sfârșit de vară 2003

Nebunia Română

Eternitate condensată și reprimată
lângă o veche fabrică de șampanie
Identitate fluă
In casa de bătrâni a comunității evreiești
Vulnerabilitatea multiplă a vinovăției și absurditatea alienării –
Sunt zile de primejdie pentru poet
Paranoia cu un strop de soia
Demențial pesimistă fără vreun sentiment
Care m-a alungat până-n însulele grecești
Înapoi la Mykonos, după un sfert de veac
Vântul se plimba lin peste colinele și undele Egee
Bătrânul meu proprietar a plecat tăcut din grădina lui din Platy Gialos
Lăsând copacii vechi să se usuce și să piară, fără grija lui migaloasă.
Chiar ploaia își reține apele de aproape trei ani,
pe când viermii devoră buturugile umflate.
Un moment tragic, când îl vad pe bătrânul, pe foarte obositul meu tata,
Tatăl meu adormit, cu gura larg căscată,
Un om visând, care zace într-un pat vechi și uzat de spital.
Imi rețin lacrimile și emoția
El deschide ochii pentru câteva clipe, mă striga pe nume,
„De ce stați în jurul meu? Nu vad oglinda”
Chipul lui emaciat de efortul de a nu muri
Mama, extenuată de efortul de a-l ține în viața
In închisoarea la care s-a condamnat singură.

O viață de glorie, de revoluții și de războaie și de nebunie,
Se termină cinic într-un azil de bătrâni cu alți pacienți anonimi.
Tatăl meu adormit refuză să-și ia adio,
Refuză să deschidă ochii, refuză să scape din mană viața,

Refuză să moară ;
picioare de cauciuc îndoite în postură fetală,
ultima lui postură la vârsta vieții.
Inima mă doare, capul îmi explodează.
„Noi nu suntem de acord cu stilul tau de viață”, spune mama.
Mă cutremur la semnificația lui „noi”.
La vârsta fricii nu există libertate,
În inima fricii nu există independență.
Afără pe usă, în lumea potailor pocite,
Afără pe fereastră, în planeta putorii.
Toată lumea pleacă în grabă
Prin cosul sobei, spre cerul înfinit.

Eclipsă de soare la New York

Cerul miraculous s-a întunecat la orele 14
Eclipsă parțială de soare pe Second Avenue
Oameni cu ochelari notțimi se uita spre cer
Luna acoperă soarele
Si masinile se reped unele în altele

O femeie fără adăpost tremură lângă câinele ei
alergând spre Capela Sfantu-Marc
“Caritatea suntem noi” imparte cafea și covrigi dulci
stafia lui Petrus Stuyvensant iese din cripta
Femeile navajo asezate în zăpadă
vând șiraguri de margele colorate

Copii strigând în olandeză
fac un om de zăpadă de sex feminin
In curtea de est a Bisericii Sfantu-Marc în Bowery.
Eclipsa solară se întâmpla doar o dată la 300 de ani
Una a fost în 1701
Următoarea va fi în 2301

Zăpada moale cade de pe streasină
Prietenul meu Brian sare de pe streasină
etajului cinci, așa cum a visat.
Se trezește la realitate la spitalul St. Vincent
Ce mod minunat să începi un nou mileniu -
Oase sparte și încoerent

Taica-meu cade și-și rupe degetul
Inceputul sfârșitului inevitabil
Mă lovesc la degetul de la picior, și acum e vântat

Metafizica vieții și a morții
a fi și a nu fi concomitent
Nu e o întrebare, doar ca așa simt
Crăciunul 2000 în Mahattan!

Anotimpul păsărilor (Anul Cocoșului)

Prin Costa Caraibe reverberează cântecele păsărilor exotice
Ecourile lor amintesc de avioanele cu reacție la aterizare
Sunetul certurilor de păsări dimineață la Petropolis în Barranquilla,
In palatul de sculpturi al Elsei și al lui Bruno,
Se contopește cu lipaitul ritmic al elicopterului
Natura se bucură de fluieratul zgomotos, pe jumătate al automobilelor,
pe jumătate al păsărilor
Zeus, labradorul cel negru, fugarește păsări în curte
si sunetele păsărilor/masinilor claxonând neîncetat
Aerul Columbiei nu e niciodată molcom.

Creere de pasare, capete de pasare se poarta la tot pasul
oameni cu clonț defilează în Carnavalul Mileniului
Găini din toată lumea clocesc ouă
la Salinas del Rey, lângă țărnul bătut de vântturi,
un ONU al găinilor - japoneze, persane, spaniole
Păsări răpitoare, șoimii zburând pretutindeni
Pelicanii plonjând din cer în adâncul Mării Caraibelor.
Trăim în mijlocul societății totale de păsări,
un papagal în fiecare curte
Colivii peste sânii femeilor: sutiene de aur.

Privește oropendola în vârf de pom uscat în Sierra Nevada
Ruth și Val sunt adesea porecliți păsări calatoare
Suntem oameni-pasare virtuali
pe vremuri zburam în Bali în fiecare vară
acum zburăm în Panama cu un avion mic iar de acolo în Columbia
la viteza ucigătoare a râsului lui Bruno, în camionul lui
La fiecare colț de strada ne saluta câte o pasare galbenă

Păsări matinale, păsări sculpturale în orice oraș
Păsările cascadelor Sierrei Nevada
Mariqui strigă de pe capotă
unui camion abandonat în mijlocul junglei:
„Opriți poluarea mediului! salvați eco-turismul”!

Vouă va cânt, păsările Columbiei
o odă închinată vouă, prietenele mele penate, și ouălor și cuiburilor
prindem păsări în plase, le înelăm
și le dăm drumul ca să le învațăm obiceiurile.
Lângă Iazul Albastru în Minka
Voi, păsări din rezervația naturala Tyron Park
Mă împiedic de stânci doar ca să va fotografiez
la micul dejun mănăcăm ouă organice
la cină mănăcăm rață sălbatică
fără păsări suntem pierduți și flamanzi
Păsările Columbiei cânta cântecele paradisului pierdut

Blues-ul uraganului

Trezit de dimineață în trei metri de nămol
am văzut orașul cum se îneacă, iar belelele vin buluc
nu casa, nu femeie, câine înpotmolit în șanț
nici o scăpare, Chevy-ul pe acoperiș
Plouă-ntr-una, scârba ei de viață.

Cer negru peste New Orleans, mereu și mereu
orașul lui Louis Armstrong e dus pe apa sâmbetei;
in jur doar zoi și mucegai
morți și moloz și miros de iad
putoare, strigate după ajutor

Supraviețuitori s-au prins cu ghiarele și cu dinții
de acoperiș pe dinăuntru
ca să scape de apa cea neagră;
i-am salvat pe copii, mi-am pierdut nevasta
împușcături, jaf, șosea sub apă.

Pușcăria pustie – nici un om
supermarketul jefuit și devastat
fundul paharului de wiskey uscat,
ultima pavăză a Sudului sălbatic
bande înarmate pe stradă.

Stingere obligatorie, legea marțială, poliție,
Prăpădul nemilos iscat de Katrina și Rita
trei dâmburi reparate, apoi hai la culcare
de dimineață – o luăm de la cap – dezastrul e tot acolo.

Trei dâmburi sparte, un, doi: hei- rup

New Orleans inundat din nou
De ce ne pedepsește Dumnezeu?
Vorbim cu morții fără nume.
unde-i Dumnezeu, cel sub care se află țară?
Unde-i muzica jazz-ului de pompe funebre?
Zarva de marțea grasă, de Lasăta Secului?

Oraș de strigoi, de cei în parte morți ,
păsări lătrătoare, pisici lătrătoare,
hoituri suprareale plutind peste ape
supraviețuitori lătrători, miasme ale morții
Nu știe nimeni calea de scăpare pentru săracii Americii
Putoarea se prelinge spre cei ce mor de foame
presează apele zoioase, ridică aburii apelor chimice
Apa moarta, toxine pompate-n lac omoara peștii
Vacile crapă de foame și sete
chiar morții sunt dezradăcinați
apa duce sicrie și pietre funerare
spre fluviul Odihnei Eterne,
cadavre plutitoare se îndreapta spre destinație necunoscuta -
damnațiune pe veci sau paradis cu aer condiționat.
Iar supraviețuitorilor Katrinei - ce le rămâne,
decât beția otravita a televizorului,
o viață masochista de lafaiala în chin
de la rasplată ajutorului social
La Retro-evoluție ?
Să nu credeți că nu suntem în stare -
salvează-ne, spiritul nemuritor din New Orleans,
salvază-ne de la învoluție
și salvează muritorii de Bluesul uraganului

Un tur prin Belgia mon amour

In noua capitala a Dezuniunii Europene
anunțurile sunt în două limbi.

Bruxelles a fost întotdeauna un loc schizoid
ca și țara prin care avem norocul să călătorim.

O tulburare numita dedublarea personalității:

Una pozitiva, tânăra, înstărita,

Cealalta deprimată, bătrână, vetusta;

la rasărit, prin brutării, se vorbește franceza vallonă;

după asfințit - prin cluburi de noapte în districtul felinarelor roșii -
flamanda.

Două popoare și un singur Dumnezeu peste ele: Dumnezeul achizițiilor.

Țin pas cu moda, eleganți dar arătând nemulțumiți.

Clădiri patrate, înalte, incomode,

străzi scurte, înguste, amenințătoare.

Marii artiști au murit, muzeele trăiesc.

Paul Delvaux și-a pictat compatrioții în chip de arbori,

Magritte exprima realitatea lui în pietre de pavaj.

Belgienii vor să fie poporul cel mai tolerant,
resedinta guvernului UE și Unesco.

Dar ei îșși nu se pot governa decât printr-un rege

Belgienii ne-au dat vafle, o bere minune,

Ciocolată, saxofon și cartofi prajiți

care în restul lumii sunt num și cartofi prajiți frantuzești

Bruxelles a devenit un loc bizar

Sultanii kebabului au pus stăpânire pe berării

femei în văluri musulmane au umplut străzile,

stăpânii alimentarelor sunt bărbații ce vorbesc arabă,
regele, una peste alta, e neputincios,

regatul lui crapa în două
in timp ce noi, într-un autobus turistic,
ne uităm la belgieni prin aparatul foto,
trecem pe lângă Atomium cu 9 atomi
uriași cât o casă, simbolizând cele 9 provincii.
Doamne, ocrotește-l pe rege
Dar mai ales, midiile de Bruges.

Blues de vara

Anul acesta vara intarzie
de data aceasta vara e rece
vara e cruda
si aproape ca nici nu e vara de loc.
Valuri rosii se sparg peste stanci de roca rosie
aceasta e si culoarea sezonului:
Tangi rosii, sfarcuri rosii, gropite rosii
obraji rosii, buze rosii, bauturi rosii
Si necontenitul vant rosu care ma aduce la nebunie
rosii stropi de sange se inmultesc in ficatul meu
Si izbucnesc prin cosmarurile mele nocturne
nisipul rosu se aterne peste barja transatlantica
cu plamani uriasi, care trimite mesaje la punctele de frontiera,
pulberea rosie se aterne peste cartile mele
nimeni nu le citeste
poezia mea este in tratament intensiv sau poate in coma
Si trebuie reanimata cu socuri electrice
nimeni nu-mi citeste site-urile de web
Discul meu dur sangereaza
apusul sangereaza
Pe cand amantii admira apusul
sangele se prelinge incet in mare.

Șobolani de port

Seara trecuta am văzut cum a fost omorâta o pisica
de către un motociclist trecând în viteză
pe strada Halidon în Hania
El a accelerat și și-a văzut de drum
de ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat
Eu turbam și n-am putut dormi toată noaptea.

Marea era furioasa, clocotea fierbinte
zdrobind valuri lungi peste dig
cadavrul pisicii alb-negru zăcea
pe căldărăm liniștit și rigid ca o statuie
„Să lăsăm caruâa să treacă” a spus șoferul furios.
Ochii morților ne pândeau.

Mi-am scos sandalele și le-am aruncat în mare
Noaptea tocmai se lăsa peste Creta
un pitic a lovit o pitică cu un scuter
Pesarul cu fața strâmba
strivea testicolele cuiva doar așa, ca să se amuze,
și în timp ce un bătrân se arunca de la fereastra
două camioane s-au ciocnit strivindu-l în zbor

Concursuri masochiste, nevralgii și antinevralgice,
Societatea matriarhala are de lucru când se naște un prunc
Clopotele catedralei bat pentru sobolanii de port
eu sunt unul dintre ei, în port în sezon, perpetuând
ritualuri de reîncarnare și comunicare cu spirite

Prietenii mei deschid restaurante „antice”, magazine, cafenele
pentru stafiile marilor eroi – Teseu, Odiseu, Venizelos,
In timp ce ochii mei lăcrămează și plâng
De nostalgie pentru un trecut care n-a fost
De speranța pentru un viitor ce nu sosește niciodată.

Capitolul II

Prieteni suprarealiști

A cazut un pod lui Ray Johnson

Opriți traficul
Cad pietre de pe podul Sag Harbor
13 ianuarie, aniversarea sinuciderii lui Ray Johnson
Stafia e nemulțumita, nimeni n-o vrea
Piloanele se fărâmițează
Nimic pentru nimic întodeauna e ceva
Este podul terminal peste apele înghețate
Maestrul dezastrului înoată în larg
Departe de lumea artelor
Departe de pod
Către Țara Făgăduinței
Freacă- ți fruntea de pietre
Si aruncă o sticla cu mesaje
Un cuțit înfașat în sânge de hârtie
O lamă cu zero muchie
Intoarce-te la mealeabilitatea cărnii de mort
Aceasta e arta morților
Acum când trece prin Purgatoriu
Man Ray al Detroitului
Johnson cu ochiul de raza X
Aboliți întreaga arta masculină
mascată prin corespondența
Opriți rețele de e-mail pline de artificii
Maestrul nostru înoată în larg
Capul lui chel apune încet pe orizontul Atlanticului

* * * * *

Aprindeți candelile subconștientului pentru Rayjo
O procesiune de colaje și asamblaje
Care trec în pas de tango de pușcărie peste pod
și dărâmă cu buldozerul podul Sag Harbor
Ca să pună capăt tristeții lui bătrânești
și să dea foc fluviului
44 de lebede & stafia lui Joseph Cornell pleacă în zbor
Oceanul existențial și un înotător șinucigas
Inchis complet pentru viața de apoi urmat de Duchamp
Delfinii lui Beyus, de pâslă cenusie, sar alături
Inmormantarea în mare, autoservita, cu salut de zero tunuri
In fine lichidul se evaporă din colegiul Muntelui Negru
O zonă fără timp pentru spiritul pur al revoltei zen-dada
Cage, Merce, Bob, James toate oglindiri
Fără ego, fără superego, fără id
O performanța finală pe deplin întreaga
Care se termină în 13 minute
Aprindeți azi nouă lumânări
și rugați-va la Sfantul Ray

Poltergeist mesianic lui Bruno Schulz

Noaptea trecuta, pe lună plină, în Manhattan
Poltergeist-ul urla, reverberând
Haotic prin sistemul sonor
Ca să-și marcheze prezența
pe 16th Street între Fifth și Sixth Avenue
Exact la 60 de ani după omor -
Noiembrie 19, 1942 – joia neagra.
Nici lumănări de yahrzeit, nici rugaciuni,
ci numeroși elevi de odinioara – supraviețuitori
cu amintiri de la liceul din Drohobycz,
ce-au recunoscut pe ecran un tânăr îndragostit .
Ascult poveștile lor autentice,
Filtrate prin anumite ecouri,
Despre un dascăl stângaci,
Un omulet liniștit cu voce mățăsoasa,
Spunând povești în locul programei școlare,
Recitând poezii în timpul panelor de current,
Pe când prizonierii unui getou minuscul
Traiau fără oxigen
țintuiți de o imaginație fără hotare,
Sedusi de docilitatea lui.
Alerga după femei frumoase ca după fluturi
Prin balăriile din Drohobycz
Prin curțile din dos ale caselor de curve vrajitoare.
Tandrete eluziva, eluzivul paroxism al iubirii
Expresionism baroc cu tușe masochiste.
Frumusetea se ascunde în locuri ce nu exista
Sau hoinărește în trasuri trase de poney albi
Deprimare somptuoasă și târâitul supus

Prin Labirintul morții
Inspre femeile goale încălțate cu cizme cu tocuri
In ultima noapte asculta vocea Elzbietei
In cele din urmă l-am văzut pe părinte în chip de crab
Strecurându-se pe sub usa
Fugit din platou, chiar după ce a fost fiert
Prezent în înima deznădejdi
Incărcând, exact ca Bruno, să fuga, și omorât în stradă
Murind câte puțin, din nou și din nou,
In iad – nu doar în vizita – ci prins ca în capcană
De-a pururi, smintit.

Gellu Naum (1915-2001)

Astept să sune telefonul
Si deodată, în miez de noapte,
Mă cheamă o voce de femeie goala
Numele ei e singurătatea
Si rujul ei mă excita
Si alerg în stradă
Căutând adresa deliciilor sexuale
Privind umbrele altor singuratice

Dar apoi, către zori, patul e rece
Zeita egipteană plutitoare a-nghețat
Nemurirea ei e aleasa
In numele visului și angoasei existențiale

Ești în paradis?
Unde ajung poemele nescrise după moartea poetului?
Un somnambul în sălile somnului nesfârșit?
Dau cu pocnitoare peste mustele dintr- o pictura de Victor Brauner
Si gândurile-mi zboara la Comana, la gradină
Cu Gellu și Ligia și pisica Japonica
Nimic nu pare diferit decât liftul vrajit
Care-i înalată pe oaspeți la nivelul viselor suprareale
La altitudinea de zbor a magicienilor.

In nori suprarealitatea este modul de viață
Ce sfidează săcăielile gravitaționale
Gellu Naum a fost poetul inițiat în profetie

Dar n-a profețit niciodată
N-a făcut decât să creeze fantezii pe hârtie
cu emfaza elevată de rar maestru
Orchestrând cuvinte necunoscute în simfonii încă nedescifrate
Te-au crezut nebun și te-au drogat
Intr-o secție a spitalului de boli mintale
Nu mintea ci înima ți-era bolnava

Ai abandonat toate cuvintele nescrise, nerostite, negândite
Odată cu poetul moare miraculoasa lui inspirație

Ca și cum moartea nu era deajuns lui Benjamin Fondane

Veșnic, chiar în moarte, îl veți ignora pe poet?
Benjamin, Benjmin, ți-au furat fericirea,
ți-au furat sora, pe Lenie,
ți-au ucis majoritatea prietenilor
au ars și cărțile lor , și pe ale tale
ca și cum moartea nu era deajuns.
ți-au distrus manuscrisele iluminate
restul scrierilor tale – uitate în lăzile istoriei,
In buzunarele deținuților din Birkenau
ca și cum moartea nu era de ajuns.
Portarului i s-au plătit 500 de franci
pentru că te-a denunțat la Gestapo,
ca și cum moartea nu era deajuns.
Ai plecat în căutare de Dumnezeu
dar a trebuit să mori ca să-l găsești,
ducând cu tine aceasta poezie nerostita.
Un existențialist într-o lume existențială,
In țara stupefierii,
Ochii tai întrebau: e mort Dumnezeu?
E moarta poezia în Holocaust ?
Dar poezia e un spirit mândru,
O nălucă în țara zomby,
Un poltergeist în Europa Judenfrei.
Zidurile te îmbrățișează
Si cadavrele avan
sează, cinice, ducând alte cadavre
In țara neantului.
Dar nu ne vom preda,
Poezia cade ca o cascadă de cristale

Jack Micheline (1929-1998)

Să vorbes ți cu Jack la Galeria Spațiu Sunet Lumină din Stradă 7 Est
E ca și cum ai gusta din cruda forță nervoasă a străzii
E ca un labirint de folclor urban și poetic argou vagabond
E ca și cum ai vorbi cu Kerouac peste Fluviul Morții printr-un medium
Jumăte de veac de Foc și Lumină
De simfonie despre fratele lui Crazy Horse
si pipițe în cătușele șarmului lui boem.
La naștere era Harvey Martin Silver, fiu de evreu rus,
Irepetabil și nepocăit
Cu inima lui de beatnik pe cale să încărunțească – sub palărie albă păr
alb
Mii de focuri din străzi laturalnice arzându-i în ochi
Un surâs halucinant de clovn al karmei
L-am întâlnit din nou într-o biserică.
Te rog, îmi semnezi cartea?
Jack își semnează doar numele mic
Efort minim, efect maxim
Înălțimea să Bufonul din ordinul țicniților Preafericirii
Citind versuri cu Charles Mingus
Magicianul artelor de stradă, hipster
Fugărind nălucile jazzului în San Francisco
El însusi 24/7 ore/zile -
Deplină libertate, anarhie și săracie
Visul lui ostenit adormise pe autobuzul spre Santa Rosa
Si s-a trezit în Stația Reincarnării

O hală uriașasă numita Stop-Gândire
Destinație Nirvana; drum cu sens unic spre paradis
S-a terminat cu repetările succesive în drum spre înfinitul grosolan
Deschideți porțile spre Shangri-la, motelul bitnic al poezilor morți
Maniacul a sosit
Aprindeți necunoscutul
Căci necunoscutul era tot ce-a avut
Căci necunoscutul e tot ce avem

Jackie Curtis
(Pe numele lui adevarat, John)

Traia din aburi de “speed”, scria poezii suprarealiste
Intre noapte și heroină, tinerețea i se topea rapid
Toate ușile baroce duc la Teatrul La Mama
Lecturi din poezia lui James Dean la clubul Danceteria
Iute, scrie un scenariu de film la Andy’s Factory
Reține dialogurile, mișcările
Costumează-te și joacă
Decoruri, lumini, droguri și
Andy și Paul – Motor!
Femei răzvrătite!
Candy Darling, Holly Woodlawn, Jackie Curtis
Nume din istoria filmului Underground
Paul Morrissey regizând Haos și Eros
S-a-mbătat ca un porc la Sluggers Ann
Bârlogul de perdiție al bunicii
Drogat până-n pânzele albe în Max Kansas City
Unde ciorapi colanți se curbau elegant
Rochii colante, ciorapi de plasă colanți
Super-stele ale glamour-ului sexual
In capot de casă gen camuflaj
Incercând să înfrânga morala burgheză și manechine burgheze
Gemând un cântec prin negura eternă
Pantofii cu toc pe noptiera

Mania fetișurilor, poetul-mimoză umilit
Obediență de zeita
Jackie dansează pe muchie de lamă
Margot Howard, Jackie Curtis, Jack Smith
Parada nebunilor experimentatori
Jackie pozează cu tatuajul ANDY
A trait în aburi de “speed”, a murit de heroină
Pentru spiritul lui supradimensionat viața era prea strâmtă

Regele Dalí

2004 ! Eins, zwei, stai și striga: viva Dalí! Anul Dalí non-stop!
Ia autobuzul Dalí la teatrul-muzeu Dalí, chiar după colț.
El País de Dalí! Viva l'avanguardia! Gala No! Dalí si!
Mi-e capul doldora de simboluri de câine andalus cu sâni
Furnici albe ies târâș din crăpăturile palmei mele
Doña Gala-n asfințit cânta la pian printr-un craniu pocit
Un filosof se sinucide la 3.33 dimineață
Incă ținând în mână Tratatul despre paranoia al lui Eugenio d'Ors
Cârnatul Dali cu miere pentru fleșcăite deserturi suprareale
Fantoma lui Dalí fuge din Barcelona, de la Venus Venețiana la Figueres
Un poltergeist urla în instrumentul din teatrul El Jardí
Orașul lui natal se zgâlțâe : ia- ți doza diurnă de Dalí
Iraționalitate raționala Daaalii! Egomaniacul ecstactic Daliii!
Regele celor rinocentrici ! Dadaalii !
Imi vâjâie capuil de atâta Dalí !și Gala, nimfomană ofilita, rânjind !
Am atins ursulețul de jucărie al lui Dalí, bastonul lui, baia lui
Toți i-au spus că-i un geniu, așa că a devenit unul și jumătate
Sări să prinzi expresul Dalí spre Rețeaua Globala Dalí
Ia trenul la Cadaques, plin de fantome Dalí topindu-se
Citește-i numele de-a-ndoaselea ilaD rodavlaS – regele Rodavlasilor
Elefanți cu picioare lungi calcă peste furnici de aur
Lumea amortește în fața altarelor săcre Dalí
Apoteoza marilor iluzii: Gala està acabada! Suprasolicitare Dalí!
Flacăra electrică l-a schilodit în castelul cu strigoi al Galei
stârnita de o scânteie într-un clopoțel suprasolicitat de un maestro
imbătrânit
Așa că aduceți ultimul desert pentru Marchizul de Pubol
Chec Sf. Dalí, șerbet de lămâie verde cu cimbru
Azi e Sf. Dalí! Beți rachiu și vin regesc
Regele nu e chiar mort Trăiască Sf. Dalí !

Minotaur Blues

Chanson pour Charles Henri Ford

Ultimul Minotaur s-a dus
Dormi adânc, visează vise înăltatoare
Dincolo de visele tale de muritor.
Lumea e o lacrimă uriașă
prelinsă din ochii tăi clarvăzători
care au văzut cristalele roind
în cercul avangardei
prin lentila suprareală
Pe când Regele Boemiei decupa siluete
jet-setul se zbenguia de v-a și ascunselea
Paul Bowles îl saluta din Tangier
Partida de ceai și haicu în Creta
Cu colecționarul de iubiți celebri
Supraviețuitori de argint solid în miscare continuă
Salonul de bronzaj Dorothea Tanning trimite flori imagine
Leonora Carry cara o tona de amintiri
Lucky Strike trage o serenadă pentru Leonore Fini
In apus la Café Capri
Poetul gigolo n-are loc în patul lui Tangui
Hai să ne facem criță la Rivoli
Porniri nepătrunse, înăbușite
Implodează hedonist
Peggy e-n călduri iar hustler-ul e bisexual
Năluci, oaspeți și umbre ale artistilor
O paradă în podul Clădirii Dakota

Parker Tyler, Pavlik Tchelicew
Cecil Beaton, Djuna Barnes
Serafimi și băieții greci
Ies din labirint printr-o ușă laterala
Purtând câte o mască de taur negru
Călugări tibetani și tineri nepalezi
Călătoresc prin ceața montană
In drum spre Sfinxul Vertebral
Un zâmbet tacut peste secol
Rugându-se pentru tine
De la St. Mark's newyorkez la Katmandu
Călătorul Vrăjit tace
Alunecând spre imortalitate
Care-i coala, după colț
Inainte chiar ca să înțelegem
Toate gândurile lui secrete.

Nu exista corsete pentru Corso

“Ciudat să te știi dus, fără corsete și ochi”

Allen Ginsberg, Kaddish

Privește ieroglifele poemului geometric
Faraonul îl ține pe poet în poala
Cuvintele camuflata în egipteană veche
E un poem despre zei ce se-îneacă-n nîșip
Un curcubeu de metafore și desene egiptene
Colb de pinguin, iar colb de pinguin
Avan-hoarda nomadă strapunge piramida
Sfinxul trunchiat trage cu praștia cuvintelor
Pe patul de moarte, poetul tot mai scie
Ultima lui carte, știind-o ultimă
Exact ca prietenul lui Allen – „primul gând e cel bun”
Gregory îl hârțuie de sus
„Dai pantofi prăjiți – capeti pantofi prăjiți”
Vocea i se pierde și cenușa-i e dusă cu avionul în Italia
Este înmormântat lângă Shelley
Ce companie romantică, chiar când ești mort
Ce splendid dialog
Gregory scie acum doar pentru ochii Domnului
Profeția se adevărește
Viața e Clubul Rotary în... Purgatoriu
Luminiscenta creierului calcinează cerul
Rămânând acolo ani și ani...

Eucalipt în flacări

Meditație pentru Ronnie Burk

Un stâlp totemic fragil se leagănă în aer dens
Ca un zen-călător prin timp fără bagaje
Trecând prin porțile raiului supraréalist la 12 martie 2003
În timp ce nemuritorul lui suflet se înalță ca fumul sacru dând alarmă
Ca divinul parfum de tămâie pentru Buda
Ca arsita focului unui vrăci
Ca fumul pipelilor din toate pueblo-urile
ca urlatul incantatoriu al șamanului care dansează
Dansul păsării de foc în cercuri patrulate
În jurul stalpului totemic pentru spiritul Apei Roșii
Fade cascade de sânge ale memoriei
Pentru spiritul anarhistului melancolic
Pentru spiritul dețanțatului vânt indigo în sunete
De orchestra ale termitelor devorând un pian
La San Francisco stafia zen-dada e furată de somn
În timp ce măștile deghizează măști
Și limbile confruntă alte limbi
Pentru dreptul de proprietate asupra Turnului Babel
Supraveghind procesiunea Poetilor Purgatoriului
Un șoim supraréal cade în picaj de pe stâlpul totemic
Confecționat din coral pal, într-un asfințit de sânge
Un asfințit ce nu se sfârșește nicicând

Tango pentru Frida Kahlo

Visând în patul de boală Frida pictează
Visând în patul iubitului Frida scrie
Sufletul ei mistuie centrul tabloului de pe zid
Pitici și fetuși avortați plutesc ca niste baloane unduind prin aer
Cu picioarele larg desfăcute pentru naștere, dragoste sau moarte
Tlazolteotl – zeița aztecă a fertilității
Frida ispititoarea levitează peste coșmarurile ei
Frida, cea bisexuală, cea fără plod,
Alister Crowley a dormit la picioarele tale
Frida cea abuzată și adorată
„Ce face dl. Diego în timpul liber”? întreabă un reporter
Fără să clipească Frida răspunde: „Dragoste cu mine”
Si au mai fost iubiți și femei străine în pat
Inlauntrul creierului tau se află acele picturi șoptitoare
Cu secrete nerostite și miresme mistice
Inafără lui – doar lozinci revoluționare și durerea rănilor tale
Pierderea prietenilor
(Dios de los amigos muertos)
Un pat de spital peste mormântul tau
Si o umbra a copacului etern emanându-ți aroma

Paradoxul sinelui și al celuilalt lui Philip Whalen

Detectivul zen învizibil plutește în barcă dragon
In căutare de Buddha din dinastia Ch'ing
Insoțit de umbra Gertrudei Stein
Către templul reabilitării viselor
Un raționalist modern agnostic?
Budist cu relații printre bitnici
Poet de intensitate organică
Sorbindu-și ceaiul ceresc
Pe când imortalitatea erupe din abis
Universitatea Buddha în spațiu
Philip doarme într-un lotus alb.

Peregrinările maestrului chior lui Victor Brauner

Privind cu ochi triști de evreu
Priveliștile României
Maștile populare ceremoniale
Zboară peste acoperișurile
Din Piatra- Neamț – țară dada.
A fost la Hamburg, la Viena,
Intors în România, la 14 ani – primul tablou.
Apoi Bucureștiul, școala de arta.
A văzut sculpturile lui Brâncuși
Cum fac dragoste, se săruta, urcă scara.
Forta magnetică a lui Breton, a lui Tzăra
L-a tras la Paris – unde vremurile sunt grele
Dar jocurile de-a « cadavru desăvârșit » sunt amuzante
Atâția amici, gând la gând,
Francezi, români.
Autoportretele, profetic, au doar un ochi
Si iată, ochiul stâng e dus, în marea batalie a eu-rilor
Exact cum a prezis.
Obiectele diabolice sunt gata să-și ia zborul
Pe când cizmele germane bat pasul la porțile Parisului
Fuga spre supraviețuire la Marsilia
Dar prietenii suprarealiști il abandonează,
Toți pleacă la New York
In timp ce Victor și Herold le fac semne de adio.
Prin Franța, la țară – fără vopsele, doar ceara de albine
Poetul pictor răbufnește de mânie
De dezgust în fața războiului, a nedreptății
Un poet, prieten de suflet, se sinucide ;

Breton îl excomunică.
In Mexic se gândește să caute șamani
In America se gândește să caute lumina
Si în fine, spre capătul vieții, pe patul de moarte
Il ajunge din urma vestea gloriei din Veneția.
Lumea recunoaște un mare maestru.
Finalitate, faimă, eternitate – într-o străfulgerare.

Brâncuși

Muza e o formă fără viață ce visează
dăltuita dintr-un alb cub de marmoră
o piatră ovala cu o umbră dedesubt
greutatea pietrii o ține-n loc
e aproape un ou îndestructibil
Deodată deschide ochii și surâde
arcul sprâncenei ei înspiră poeți
goliciunea buzelor ei înspiră artiști
Pentru femei ea e măsura frumuseții
alunecând prin timp, ținând timpul în loc
albul e mai alb când visezi în întuneric
ea e o sculptură pentru orbi
Atinge muza adormita,
mânăie-o, dezmiard-o, sărut-o
E sărutul da calcar, cântecul cocoșului de lemn
Un ciob de tors neterminat varsă o lacrima
o fragedă pă sare cu vine sub piele se avânta în zbor
un zbor lucind ca aurul, mișcarea ca repaos
un cap abstract de femeie dansează
strigătele de durere ale unui nou-născut
Un miracol în mijlocul rotundeii: foca alba
la Guggenheim o domniță pare un carici sculat
omul în fotoliu rulant nu-și crede ochilor și se retrage
Ea e începutul și sfârșitul lumii
ea e piatra aspră imbrățișând piatra slefuita
e Prometeu, copil dormind, broasca țestoasa-n zbor
Demiurgul, plin de pulbere alba,
recrează lumea după cum a visat-o
Brâncuși se înalță-n ceruri pe o scară infinită

Capitolul V

Cu vocea mea proprie

Megalopolis în Apocalipsă

Sub fumul râgăitor

Terenul Zero arată ca locul de naufragiu
al unei nave spațiale

de ca și cum un meteor ar fi lovit Manhattan-ul

De ca și cum o bomba nucleară ar fi explodat
la hotarul Purgatoriului

Miros ca de crematoriu care a mistuit 3000 de cadavre

De computere, metal răsucit, oțel lichefiat.

Două gigantice fantome

Turnurile pulverizate mai sunt suspendate în aer

Nu se pot rechema sau reconstrui -

30 de ani de memorie șterse într-o oră

Aici, acum, se cască portile spre iad
și Templul Infernului Divin

Dând frâu liber imaginației ce se avântă
spre ororile unui război nuclear.

Biserica inevitabilului: „hai să bombardăm pe cineva”

În timp ce suflete fumegânde plutesc și se leagană-n vant.

Acesta este terenul sacru

destinat muzeului distrugerii fără rost.

Bun venit la subterană zero

Ce coboară spre etajele cele mai de jos din Infern

Unde vechiul tren fantomă PATH se oprea exact la 10 :05

Înșfacă o cască! Pune-ti o mască! Fotografiază!

Bun venit în observatorul Noului Mileniu.

Note de coșmar

Cufundat în somn îmi vorbesc mie însumi,
Prins într-un observator fără ferestre, ca-n capcană.
Planetele fug ca șoarecii unde nu le pot atinge,
Iar vecinii mă jupoaie de viu
Doar ca să observe inima poetului sub coaste.
Care este misterul inspirației pentru un poem nou ?
E oare liniștea, ascuțită ca o lamă ?
Scutură-te de liniște, fă tăărăboi
Ca de trompete ruginite ale gorniștilor morti,
De plămâni înăbusiti, de învălmășeala nebunilor,
In timp ce băștinasiu beau cenușa mortilor
In licoarea de compot de banane.
Voi folosi plante magice ca să devin steril,
Țâșnind grăbit spre ultimul dans al ultimei amintiri
Ușile mele reciclate devin picioare de lemn
In absidele mintii
O echipa de cineasti filmează un film soft-porn
Cablurile șerpuiesc prelingându-se prin ferestre în grădină
Peisaje biomecanice cu cascade și fente de evacuare a aburilor
Să faci dragoste cu altă femeie în altă stație decât trebuie
Ajungând la o vacanța de pedeapsă în stația pasiunilor pierdute.
Vor trece saptamăni și luni până la destinația corectă
La sfârșitul amorului, în craterul geiserului

Actorii vor dormi câteva zile despartiti
de tuneluri de vânt și fluvii de plasmă electrică.
La capatul dramei mele onirice o petrecere mare pe plajă,
Creaturi feliniene, animale mascate.
Dar vremea e atât de proasta
Incat toti vom alunecă pe balustradă
Unei scări în spirala
Si vom cădea în cafeaua matinala.

Blues de vară

Anul acesta vara întârzie
de data aceasta vara e rece
vara e crudă
si aproape ca nici nu e vară de loc.
Valuri roșii se sparg peste stânci de rocă roșie
aceasta e și culoarea sezonului:
Tangi roșii, sfârcuri roșii, gropițe roșii
obraji roșii, buze roșii, băuturi roșii
Si neconținutul vânt roșu care mă aduce la nebunie
roșii stropi de sânge se înmultesc în ficatul meu
Si izbucnesc prin coșmarurile mele nocturne
nisipul roșu se așterne peste barja transatlantică
cu plamani uriasi, care trimite mesaje la punctele de frontieră,
pulberea roșie se așterne peste cartile mele
nimeni nu le citește
poezia mea este în tratament intensiv sau poate în comă
Si trebuie reanimată cu șocuri electrice
nimeni nu-mi citește site-urile de web
Discul meu dur sângerează
apusul sângerează
Pe când amantii admiră apusul
sângele se prelinge încet în mare.

4 pentru drumeție

Coțofana, ‘maria-mulatra’, dacă-i una, e semn de bucurie –
Așa se zice în Columbia –
Dacă-s două - te așteaptă o durere răvașitoare
Trei – vei avea parte de dans și dezmăt
Patru profetesc drumeție....
O dios, câte am văzut!
Bunvenit la Carnavalul anarhiei suprarealiste
Morimondas, măștile-elefant, iau cu asalt orașul
Elsa în chip de goyescă dansatoare spaniola
Bruno, de neaș dansator barranquilleno,
Val e bufon venețian înconjurat de jokeri locali
Ruth, un fluture cu trup scântăietor, fâlfăindu-și aripile translucide,
Urmat de alti fluturi autohtoni, foarte activi,
Cu butelci de aguardiente și ron
Dansam, alergam, sorbim
Disfrazate como quieres! Disfrazate como quieres!
Cumbias, samba y salsa, la batalla de flores
La Noche del Rio, musica del Palenque
Zeus, Hera, labradorii pe plaja Salinas
Colibe arse, palimieri carbonizati.
Sus, sus, să mergem înspre parcul Tyrone din Sierra Nevada
la indieni wayu, în tărâmul culturii arawak.
4 adolescenti kogy răsar din pădure
Impartind frunze de coca din desagi mochila și cutii poporo,
In mijlocul privelistii cu munti mândri și fluviul Magdalena.
Jos, cirezi de vite și stoluri de păsări albe
Fluviul Medhihuaca curgând spre ocean,
Fluviul Guachaca, prelingându-se spre Marea Caraibelor,
Fluviul Burittaca, prăbușindu-se în valuri.

Helicoptere debarcă Forțele Speciale pe plajă
Ca să fugarească narcotraficantii cât e ziua de lungă.
timpul și spațiul visează.
Te salut, natură la preț pipărat.
Urcăm pe scurtătură spre cascade,
Apa neagră umple iazuri obscure printre stânci.
Pășim pe plaja ce sustine un cer uriaș tixit cu stele cazătoare.
In jur - dune de nisip, banane, cocotieri, flori de ghimbir.
Dar natură, o realitate non-abstractă, face să te doară când cazi
tămăduitorul nu va apărea decât în vis
ci, cum să dormi în magia nopții columbiene ?

Copii uitați în infern

Rupe o felie din colacul hala,
Varsa-n țărână un strop din vinul sfânt
si roaga-te pentru copiii din Teresienstadt
Rostește un kadiș pentru copiii getourilor
Din Varșovia, Lodz și Bialystok.
E rugăciunea pentru copiii ce pășeau cu mâinile sus
urmați de soldații nemți,
o procesiune stranie către pădurea de flăcări.
Rugăciune pentru copii cerșind un « stickele of broit », o fărâmă de
pâine,
Aceste ferestre fără ferestre au fost împodobite
Pentru cea de a 77-ea aniversare a Annei Frank.
Rugăciune pentru strigătele scăpate din crematoriu,
Pentru negrele lacrimi ale supraviețuitorilor
ultimei apocalipse a culturii euro-evreești,
Pentru specia pe cale de disparitie a evreimii
Pentru cei ce-au parcurs lunga cale
De la Holocaust la Mântuire și Pomenire,
Si pentru cei ai căror stafii se mai imbulzesc
La porțile Iadului, urlând după răzbunare.
Florile refuză sa-nfloreasca la Birkenau,
otrăvite de mirosul cărnii mistuite;
milioane de morminte fără nume,
peste ele hălăduie liniștea,
Inșelăciunea, și indiferența, și ura
din ceasul Noptii de Cristal
până-n ceasul când liberatorii au deschis portile Auschwitzului.
După șapte ani lungi lumea s-a pretins surprinsă, descumpănită,
Apoi a dat din umeri, scuturând în vânt
soarta celor ce au creat cultura europeană,
si a copiilor lor, morți prin trenuri,

în getouri, în lagare, în camere de gazare,
de foame, de boală, victimele abuzurilor și experimentelor dezgustătoare
Soarta celor zvârliti din ferestre direct în camioane,
destinati mormântului comun al amneziei eterne.
E rugăciunea pentru biruință asupra fricii
Prea des lumea tremură și nu face nimic.
Un milion de copii ai Domnului
șase milioane de suflete fără chip
lumea știa – și nu s-a mișcat
împotriva puterii absolute asupra vieții și morții,
Impotriva acestor lăcașuri de iad
unde șase milioane și-au îngropat credința, speranța,
lăcașuri ale Noptii Veșnice.
Supraviețuitorii vor trebui să ceară restituire
direct de la Dumnezeu.

Dali și sincronismul întâmplării

O sută de ani după nașterea lui Dali
Si aproape tot atât de la moartea lui Malatesta
zece zile după explozia din Madrid
aterizez, literal, peste sticla zdrobită
acolo unde o sută și nouăzeci de victime ale Islamului
au fost ucise de explozivul terorist într-un tren spaniol.
stafia lui Dali urla ororile războiului
printr-un megafon ce aduce a tigva
Ra-da-da Dali: “Arta minte ca să dezvaluie Adevarul”
versul meu cade, ca pulberea roșie
din covoarele scuturate de prin balcoane
in timp ce o ploaie roșie se aterne peste gara Atocha
Teroristii au eclipsat Anul Dali
Roberto Limos pictează o panză uriașă
trupuri în cadere, turbioane de gaz otrăvit,
maini întinse, ochi plini de groază nerostită
spiritul lui Dali, urlând la noi
Din fiecare stalp de felinar, de la fiecare fereastră
spiritul lui se catară peste turnurile lui Gaudi
urletul lui catalon sparge geamurile
Dali&Bunuel, Dali&Franco
Mala noche... Coincidențial? – îndoielnic.
Saturnalul Goya transfigurată în Dali cel satiric
vanturile de Cadaques ne smintesc pe toți

in pat afacerea merge prost
când vantul, nu banii, suflecă fustele femeilor
Dali scoate limba din gura altcuiva!
Ultimul artist baroc-romantic
spioiește buzele unui sarut anal
petalele de tradafiri de un rosu dulce
cad printre picioarele ei și aterizează
in ultimă cupa de vin a lui Dali.
Adio, Gala & Dali
Te salut Surr-realitate!

Submarin beat

In profunzimea unei peșteri subacvatice
Zace nevăzut un submarin beat
Un înger de vis înoată în amfetaminica lumină albastră
O ninja-scuba cu aripi de gumă
 Încă un mardeiaș rus adus în contrabandă
In ciuda furiei mării tenebroase
Către Rockaway-ul îndepărtat al sufletului
Către Far-Rockaway-ul febrei aurite a narcoticului
Către lacășul obiectelor pierdute și gasite
Prin dune colțuroase, pescari și undițe
Un marinar bătrân mahmur cânta o baladă trista
Înapoi în timp și spațiu, privind stăruitor stelele
Aici la muchia continentului nesfârșit
Rockaway de est îndepărtat, ehei, îndepărtat
Si cântecul mafiot al Nașului se tânguie
De ca și cum un înger ar ține un pistol la tâmpla lui cărunta
La portile paradisului Sf. Solonik, banditul îl oprește.
Istoria pocita, înscrisă calp pentru negustorii de arme
Amnezie selectiva pentru supraucigași la cină
Bunici copleșite de necaz încearcă să se sinucidă
Intrebându-se de ce oare au venit în America
La St. Petersburg umbrele fac zidurile să plângă
Până când se dizolvă în noapte
Craniile fac pui
Mafia rusă își înalță obrazul hâd
Armate de câini înecați și marinari orbiti de spermă
Ploaia cade peste șinele metroului
In timp ce trenurile se avânta fără oprire
De la Far-Rockaway îndepărtat al trupului și sufletului
Lăsându-se apoi în Loisaida, la găștile New Yorkului de jos.

Les Visibles

William James (psihiatrul) zicea

„Sunt impotriva Măreției
Si Grandorii în orice formă”

Virgil Tompson îl cita adesea, în timp ce
Wittgenstein reducea orice e rațional la zero

Suprarealiștii au adoptat ocultizarea:
Elita invizibila isi păstrează secretele.

Duchamp urma principiul :

„Ajunge cu arta pentru retină, e timpul artei pentru spirit”.

John Cage rostea discursuri asupra nimicului
In timp ce se cânta tăcerea in chip de muzică

David Ratray a scris o carte:

„Cum am devenit invizibil”

Ray Johnson și-a dat drumul dintr-un pod
Evaporându-se în nemurire

Rudy Burchard a pășit într-un lac

Devenind „monument subteran”

Charles Henri Ford a disparut, topindu-se în aer...

Cât despre mine, sunt anti-colosalist

Un detectiv zen-dada al boemei din urmă

In confruntarea celebritatii cu invizibilitatea

Inzestrat cu nihilismul și pesimismul lui Tolstoi

Pentru care lumea nu era decât o fraudă iscusita.

Privind într-o oglindă vidă

Trăiesc o invizibilitate involuntară, temporara, spontană

In timp ce nevasta mă caută peste tot

Iar eu sunt uite-aici, contemplându-mi neoglindirea.
Alaltaieri, la un bar
Şedeam la masă
Cu haina pe spătarul scaunului
Un om a trecut pe lângă mine
Si a întins-o barmanului
„Cineva a uitat asta” – a zis
Când am cerut-o înapoi
Barmanu mi-a întins-o
„O, scuze, nu te văzusem”
Si atunci am devenit cu adevarata invizibil
si am plecat, ignorând nota de plată.

Gravitația curcubeului dublu

Brațe deschise, de ca și cum o fecioară portocalie
Ar sări de pe o trambulină din cer
Cu sânii lipiți de trup cu leucoplast roz-acid
Cu brațele deasupra capului, picioarele lipite.
Sunt patru manechine goale de argint zburătoare
Cu bretele și tangi de aur lunecând,
parcă facând hand-gliding printr-un vid plin de durere
E o petrecere pe dezbracate, sexy, pe acoperișul unui nou hotel
Cântăreț dezavantajat cu o voce nazala adâncă cânta
“destul” dar strunele chitarei se tot rup
In sunetele cimentului turnat peste creier.
Scaune și mese corodate până sângerează
Un cuplu lesbian, incapabil de interacțiune, de comunicare
Arătând splendid, țipetele lor - prizonierele celor 2.5 camere,
Isi cânta tineretea petrecuta într-un colaj cu oglinzi
Evadând printr-o ușa nedeschisă către lucirea oceanului
O noapte forsforecența pe traseu, pe traseu greșit
Prin străzi lungi, căi ferate, erate și rate
trasând schemele unui balet aerian
Spectrul culorilor cade la pământ
Sub greutatea necro-poeziei în barul de absinth
Un poet bun moare și sute de poezi proști supraviețuiesc
Citind la seara de comemorare a poetului necunoscut

Marele cutremur din Sumatra, 2004

Șiva, Distrugătorul lovește necruțator
Insulele odată iubite, plaje a căror amintire mi-e draga
Rase, după cutremur, după potopul iscat de tsunami
Furia pământului și a oceanului a dus
Chipuri cioplite ale lui Buddha în Oceanul Indian
Tehnologia – zădărnicită de indiferență
Milioane de celulare, grămezi de computere -
Niciunul atât de alert încât să dea alarmă
Cadavre atârând din copaci
Peste temple, peste moschee
Capul de nord al Sumatrei s-a dus
200. 000 de înecați, și număratoarea continuă
I-am cunoscut ca prieteni – indonezieni, tailandezi
i-am cunoscut ca amici - indieni, ceilonezi
Ultimele raiuri în care am trăit sunt distruse
Copiii înghițiți de apa neagră, rapace
Coșmarurilebântuie plajele turistice, veșnic însorite
Potopul biblic trece prin țara Islamului
Călători în capcanele trenurilor, autobuzelor, camerelor pătrate
E un vis urât pe care-l revăd mereu, urmărit de valuri
Sunt din nou un martor al Infernului Divin
Privind cum flacăra mistuie trupuri
Alte trupuri împinse de buldozere în groapa comună
Nimeni nu poate scrie poezie în duhoarea mortii

Suntem neputiciosi în fața acestui prăpad
Poezia a murit odată cu copiii și femeile și barbatii
Luată de valuri spre marea sumbră, ridicată-n cer în dâră de fum
Spiritele și idolii cu ochii bulbucati, ciopliti în lemn
Asista la rugul funerar ai celor dragi, fără nume, fără cuvânt de adio
Marele Șiva, arată-ti mila cel puțin pentru triștii supraviețuitori
Si iartă-i pe cei ce n-au dat alarmă la timp
Tin în mână forma demnității umane

Cine se teme de East Village?

Arestări preventive în ajunul Congresului National Republican, 27 august 2004

Răspunsul, amice, mi-l ia din gură vantul
Pe First Avenue, pe Bowery
pe străzile din jurul Universității New York
Iata-i pe tinerii nostri cadeți în albastru.

Bunvenit în țara celor liberi
deschide-ti geanta și arată documentul
trage la trotuar, descaltă-te, despoaie-te
De ce mergeti cu bicicleta în doi?
Aveți permis pentru bicicleta tandem?

Vor cauta dovezi de dezmăț
Te vor pune să le-arăți
Fiecare din cavități
incuiați, săriți de pe fix, niște boi,
Desfă-ti coapsele, deschide-ți bucele
Zvârle-ți bicicleta la gunoi
N-are claxon! Farul clipește!
dă amenda sau te bag la zdup cât ai zice pește!

Un vânt de oameni suflă peste East Village
fluiere, scrâșnetul frânelor, urlete umplu Second Avenue
un velo-ton bizar de biciclete înaintând compact, unele peste altele
străzi inundate de velo-ricșa suprarealiști
Cinci sute de cicliști cu pancarde formează o masă critică
supradimensionată
impotriva obraznicei Republicanilor de a cotropi Manhattanul
27 august 2004 va intra în istorie ca Revoluția păsnică a bicicletelor

Impotriva legii martiale în acest sat, cândva boem.

Sterila, inutila, infantila lupta a tinerilor americani
impotriva guvernului tiran, neales dar acceptat cu impotrivire launtrica
curand masă critică devine o învalmăseala critică
Politia avansează ineluctabil, copleșitor
Scutere noi și lucioase, elicoptere, microbuze de pușcărie, megafoane
zona e sub controlul Politiei Statului! Blochezi traficul!
sute de protestatari retinuti fără motiv,
prinsi ca-n năvod în plase portocalii de constructie.
politia ii arestează pe anarhisti, tineri punk , goti-grunge.

Agresivi, cu camere de mană politistii ii filmează pe suspecti
Iată un copoi fotografiind cicliste,
Fete tinere căre poarta și vand chiloti sexy
cu mesaje brodate, plasate strategic :
«Armele seductiei în masa », « Baga-ti degetul în Bush* »
Linge, Bush, bate, Bush, mănancă, Bush
Si “L-am ras pe Bush” - peste un pubis ras.
Pleava video-politista se aruncă asupra lor
Ce va deveni aceasta videocasetă - proba de ancheta
sau prilej de masturbare înafara orelor de lucru?

Catuse de plastic, violental, iar rezultatul final –
1850 de ciclisti arestati în timpul unui păsnic protest,
biciclete confiscate,
Ei batuti, înghesuiti în autobuz, maltratati,
unii închisi în monstruosul centru de detentiune la debarcaderul 82, lângă
rău,
Guantanamo-pe-Hudson
Unii rătăciti prin system, fără înregistrare corecta, fără dosar.
Povești de abuz, oameni tinuti fără hrână, fără medicamente,
farăapă, fără comunicare,

cei norocosi scăpați doar pentru că au sărit peste blocada
dar biciclete totuși confiscate, chiar când fuseseră prinse cu lantul
de stalpul de felinar.

Între timp pe străzile din East Village o altă imagine
celebratoare a orașului și spațiilor publice
ciclisti cu biciclete ridicate
cu roțile-n sus
scandea: “Străzile cui?” – « Străzile noastre »

În acest loc n-au fost arestați decât 35,
cei mai mulți dintre ei au scăpat și s-au regrupat
În fața catedralei Sf Marcu în Bowery.
În curtea din vest s-a ridicat un cort urias marcat “Ajutor medical”
Și încă unul marcat “Marihuana în scop medicinal”
Ciudat, polițistii n-au intrat de loc pe teritoriul bisericii
Unde se află cartierul general
al tuturor grupurilor de demonstranți
Și unde « anarhistii bucatelor » au gătit tone de supe și spaghete,
Și au hrănit mii de demonstranți
și protestatari dinafara orașului.
Cred însă că polițistii au infiltrat Curtea din Est
strecurându-se printre ciclisti și punksteri.
Încă 1600 au ajuns în Guantanamo-II
Congresul Republican NU e binevenit!
Umbla zvonul pe străzi : ia-o la sănătoasă
Trăim într-un stat politist unde libertatea e o realitate virtuală.

* slang – par public

Noaptea stelelor cazătoare

O insula zburătoare se zărește la orizont
Un templu alb răsare prin ceață lichidă
Ca o uriașă lacrimă de argint-viu ce cade în ocean
printr-o pâlnie, și apoi plutește
O spiritualitate universală umple vidul cu mireasmă nouă
pe când un nou Mesia apare peste valuri
brusc, timpul se-nterupe și totul înflorește
Un pește sare prin foc dar nu pierе
Un rechin de foc trece înnot prin flacări
Spiritualitate avansată, înaltare instantanee
Credință universală pentru generația cu interval de atenție scurt
Năpădește toate ființele într-o străfulgerare a iluminării
E atât de simplu, ca și cum ai umbla peste ape
Nu trebuie nici traducere nici lămuriri
E un un soi de sol, un scurt sunet sacru
Si oricine are dreptul la el
Dar trebuie făurit
Prin rezidirea celui de-al doilea Templu în Ierusalim
Datorie morală, destin ales
Trebuie reconstruit în locul de început
Suit pe deal sub cer noros, cețos
Incepe sa-ti antrenezi muschii sufletului
Lasă în urmă prejudecățile sumbre

Garoafe și canibali

Străzi învinetite nasc păsări care nu pot să zboare
Betonul crăpat exudă insecte
Desompunere urbană de toamnă
Smoala se revarsă peste ferestre descompuse
Lângă zidul farămitat pe un petec de mocirla
Violete de noroi joacă amenintator
Canarii tipa galben
Corole de lalele ferfenita mor duhorile canalizării
O sprietoare ii tine de urât unui vagabond
Un pom de fursecuri crește și aduce roade
Ne-nfundăm fara demnitate
Intr-un iaz de apa de trandafiri cu tepi
O faată ce plimba căței e strivita
De un sac urias de mâncare de câine
Schelete cu parti lipsă se plimba
Prin aceasta grădină a dementei jihadistice
Roabe pline de papusi sparte
Humanoizi cu cingatori explosive
Se plimba prin lifturi și scări rulante
Custi de păsări pline de prezervative vopsite
Un peisaj urban cu munti de gunoaie
Punctate de computere aruncate
Cuvintele zboară dintre paginile cărtilor uzate
Liniștea s-a impotmolit între clădiri
Ca un Golem de lut care nu prea are nimic de spus
O fantezie sexuala sub hipnoză
Stafia marchizului de Sade arde și se topește odată cu mine!

Lada de sex-unelte cu cartofi

Nicăieri în Brooklyn, pe o stradă laturalnică,
Intr-o dărămătură sumbră, o orchestră
Care miroase a tutun și decădere urbană
Esarfe prinse de paletele ventilatorului de tavan fâlfăie
Basistul ruginit linge corzile
un pian alb s-a ghemuit în colt
chitaristul chel isi ciupește flozii
violonistul negru și gras îl muscă pe dirijorul negru și înalt
Pe când porțiuni din orchestra zboară în baloane
peste Academia Muzicala din Brooklyn și dincolo
maini tranșate cad din tavan
aplaudând spectacolul
Restul orchestrei chele
executa un hara-kiri ritual
voci de pitici abia se aud
opera disfuncționala a luat-o razna
Orfeu e un muzician babalâc
Euridice o diseusă supraponderala fără voce
în bocanci soldățești și haina de camuflaj
Între timp, undeva în Brooklyn
Placeri prozaice după o întâlnire întâmplătoare
se lucrează la un film, rand după rand
la intersecția dintre Strada Iubirii Ascunse
Și Prospectul Oricui-Mă-Face-Sa-Rad

Deodatăl vad o reflectie într-o oglindă sparta
toti îmi explică: să repari oglinda
e un joc fără castigatori.
Chip de femeie. Sanii, ochii ei
Chiar dacă printr-un effort de vointa
recontopesc partile
Imaginea zdrobita va schimba realitatea
Intr-una în care multe iubite nu-mi vor reveni niciodatăl
Superstitia le va tine departe timp de sapte ani
Adun fragmentele
Imi reconstitui iubirea din memorie
Alte chipuri apar în cioburi
Adezivul industrial
e neputincios sa-mi usureze truda
Să repari oglinda sparta e munca de o viața

ADDENDA
cu versuri erotice inedite

EROTIC DREAMSCAPES

Sculindu-ma din patul zeiței dragostei

Magnetismul dorintei, crepuscul al obsesiei mele
Zeița violent își agită picioarele strînse în jurul capului meu
Eu sunt pe jumătate cufundat în vulva ei, sugand
Plouă cu prezervative aromate și tuburi cu gelatină lubrifiantă colorată
Ierburi, buruieni dogorind la altarul dependenței sexuale
Numele meu este Valery și sunt un sexaholic
Nu mă deranjează dacă faceți dragoste cu prietena mea în același timp
Mă simt amplificat de atracția voastră gravitațională
Și geamătul, suspinul stereo îmi aprinde focul
Pot să simt părți ale corpului pe care n-am știut niciodată că le am
Toate pătrunderile și ieșirile din corpul meu
Murmurînd, rănind, vindecînd, tămăduind
Acum eu știu, este un masaj leucitor administrat sexual
Parteneri multipli numeroși, orgasme multiple
O simfonie simultană de dulce încîntare
Aceasta este viziunea, revelația mea post-orgasmică
Dă-mi un talisman afrodisiac, o amuletă afrodisiacă din Tibet
Pasează-mi cianura cu un pahar de bromură
Și mica brunetă, fetișă, umedă, reavănă, foarte cochetă
Căi ferate, trenuri și tunele ale viselor sunt încă de descoperit
Uită-te cît de departe nu am ajuns
Dumnezeu este ready-made cînd s-a descoperit pe el însuși
Nu vreau să mă duc să dorm, vreau să rămîn în erecție
Viagra cocktail, vitală-om bea, șederea-tare crema, erecto-spray
Cocktail viagra, băutură vitală pentru bărbat, cremă de stoi tare, spray de erecții
Acesta este ultima orgie a secolului
Ultimă instanță de deviere pentru mileniu
Și de data aceasta voi deveni exaltat
giratoriu în altarul sfânt
Nebunește facînd piruete în sfîntul altar

Euphoria - Psychedelic Speakeasy Euforia clubul-bar psihedelic

Abandonează-ți locul de muncă, familia și amanta
Abandonează tot dacă trebuie, dar nu dorința sexuală
Și stabilește te un drum către Euphoria
Club Erotic ↓ laborator de sex extatic
La un colt dintre strada Sativa și bulevardul Ecstasy
Debarasatorii au protuberanțe enorme
Chelnerii au mai multe coie stralucitoare și scrot incandescent
Femeile care arată uimitor văzute prin rochii transparente
Seducătoarele alăptând și dominatrix ca asistente medicale
Băutura a zilei este "Trio de orgie pe o plajă"
Chyperinias făcute cu Kashasha
Un vibrator la fiecare masă, prăjituri cu droguri în fiecare sticlă
Deschideți ușa secretă și vă aflați într-o cameră orgiastică
Dress Code machiaj brilliant și parfum numai
Pula-Cocosul francez execută amoc
Penisul evreiesc este mare și gros
Cocoșul irlandez este tare ca o stâncă
Stoi italian este o împungere lentă
Sirena goală cu branhii și coada
Dă la cioc doctorului aflat în impas
Muzicienii în mantale și tunici
Arată cu mândrie sfinții lor cocoși
Multi-sex pentru neperplecși
Sex complex pentru cei nevexați
Găsiți un bun pretext de a se deda la astfel de reflex
Pentru circumcisi, este circumsex
Pentru curiosi sex special multiplex
Vis extrem în timpul verii cu un strigăt al plăcerii
strălucire orgasmică și țipăt ascuțit și trecător
Fluxuri prin curentul de sex suprem
Tantric-mantric, foarte semantic
Taoist-Toast pentru gazda noastră
Pupile dilatate, care urmăresc ca toata lumea
Are prezervative negre și Astroglide lubrifiante
Viagra din plante, cafea cu savoare de guarana
Maximizarea simțurilor e tot ce trebuie
Reduceți astfel temerile, inhibițiile
Reduceți, dacă trebuie, viața voastră usoară
Purcedeiți în căutarea euforiei și norocului
Mergeți la aventură și nu vă întoarceți niciodată

Full Moon Eclipse Eclipsa de lună plină

La Hampton luna este un deplin vânător
Prima noapte vânătorul caută prada
A doua noapte, el urmărește prada
A treia noapte este pentru a ucide
Dar vânătorului nu-i este permis să mănânce ucisul
Și rotunda lună galbenă, ca fundul iubitei mele
Mă aruncă într-un extaz de penetrare dublă
Miros de esență sexuală în grădină
Trei vibratoare cânta la unison
Orgie în piscină cu muzică de păsări
Statuile primitive obțin o erectie
Totem poli urmăresc câini
Florile infloresc în mijlocul nopții
Torțe arzând trezesc dorințele noastre profunde
Aromaterapia senzuală între picioarele zeiței
Numai în constrângere puteți gusta amărăciunea plăcerii
Excitat de sucurile miezului de pizdă
Fumatul de marijuana și șampania mă conduc să renunț la tot
Strigătele de plăcere, emoția accelerată
Sfarcurile umflate
Scufundări în moliciunea anală
Jacuzzi-jazz, cei patru, Jacuzzi-jazz ale trupurilor îmbrățișate
Atingeți limba mea cu fesele
Strângeți bilele mele de sub apă
Aseaza-te pe fata mea până sunt pe foc
Dantela delicată face să nu se mai audă strigătele
Două zeițe într-o mare operă sexuală
Decadență insașiabilă sanctificând pe cei patru
Îmbătat în esența lor, îmbătat în vinul dragostei lor

Porturi sexuale de apel

În swinging Bangkok-ul legănat
Plin de cocoș tatuat
Pe insula Hvar
Oamenii croați așteaptă goi la bar
În briza Mării Adriatice
Cei mai multi nudisti nu stranută
În Fosta Republică Iugoslavă a
Ei au auzit de Polyluv
Menage a trois în Su Casa,
Poli-amori cupluri-Fest, în Budapesta
Menage Au Go-Go la Indigo hotel
Love Hotel blocat pe o croazieră gigant
Un moment în care dormiți
Este sigur că veți pierde
Ceremonia De Sade în Toulouse
Trebuie să fii tânăr la inimă cel puțin
În Byron Bay, estul îndepărtat al Australiei
Pentru a vă alătura de listei a celor care se leagănă sexual
Polyluv în Polinezia
Orgie psihedelică în Indonezia
Multi-orgasmică în Bali
La Erotica petrecere cu tine și cu mine
Piratii de sex în timpul zilei
Păsărică / pisică / pizdă-biciuită de noapte
Piele-perversi pentru plata
Sex subacvatic lângă Bermuda
Asa ca ai grija pentru întreruperea genitală barracuda
Marrakech Harem majoon
Servit de dansatoare din buric, în după-amiaza
Făcut de emirul din Tanger ca un fel de mancare de petrecere
Dulce, cu o multime de hașiș,
Și, în sfârșit, dincolo de Lady Liberty
Hipnotic, masturbator, maraton
Dragoste a unui poet în New York
Crystal curățarea Chacras mai mici
Curățare cristalină mai jos de Chacras
Senzualitate pură, purificare
Iluminare prin ejaculare fără sfârșit
În oceanul de euforie tantrică!

Referinte critice la "Privilegiu in Purgatoriu" de Valery Oisteanu:

"Valery Oisteanu este o comoara natională in viață, a unui Atlantis imaginar situat undeva între Tristan Tzara al României și beatnik-mythographical Lower East Side a New York-ului." Peter Lamborn Wilson (poet, filosof)USA

"Privilegiu în Purgatoriu" este un album suculent umplut cu instantanee de apocalypse retinale . Oisteanu ne da ritmuri magnetice ,evoca forțele telurice si furtuni în diafragmă. Acest jongler Zendada ia cititorul pe un tur de val-vârtej vechi ca Homer si proaspat ca laptele. " Max Blagg (poet, redactor "Bald Ego")USA

Oisteanu trăiește în trei secole și nouă continente dintr-o dată. Un raconteur talentat, cartograf de vise și preot Zen Dada, "profesor titular la Universitatea Buddha" în spațiu. Oisteanu este un ghid excelent pentru un tur prin New Jersey, București și Superioară Sub-Minte. Sparrow (poet, author)USA

Poezia lui Valery Oisteanu este făcută pentru a fi rostită cu glas tare: „Am un motiv serios să scriu poezie/ pe care o voi striga de la fereastră“. Modul debordant în care el știe, nu atât să-și recite versurile, cât să le pună în scenă în recitaluri poetico-muzicale, numite jazzoetry, amintește de Maiakovski și de Evtușenko. Adrian Mihalache (author, critic) Deliciile Purgatoriului in Observatorul Cultural,Bucuresti.

Cuprins:

Capitolul I: Calatorii inimaginabile

Tango Barcelona

Vintul lagunei albastre

Bucuresti 1999

Nesomn la Puerto Juarez Koum-Kapi (Hania,Creta,Grecia)

Noaptea la Merida

Yucatan Mexican

Myconos Noaptea

In drum spre supr Dali

Luna Plina (Long Branch New Jersey)

Nebunia Romana

Eclipsa de soare la New York

Anotimpul Pasarilor (anul Cocosului)

Blues-ul Uraganului

Un tur prin Belgia-mon amour

Blues de vara New-yorkez

Sobolanii de port

Koum-Kapi (Hania,Creta,Grecia)
Noaptea la Merida
Yucatan Mexican
Myconos Noaptea
In drum spre supr Dali
Luna Plina (Long Branch New Jersey)
Nebunia Romana
Eclipsa de soare la New York
Anotimpul Pasarilor (anul Cocosului)
Blues-ul Uraganului
Un tur prin Belgia-mon amour
Blues de vara New-yorkez
Sobolanii de port

Capitolul II--Prietenii Suprarealisti

A cazut un pod--lui Ray Johnson
Poltergeist messianic—lui Bruno Schultz
Gellu Naum
Ca si cum moartea nu era de ajuns—lui Benjamin Fondane
Jack Michelin (1929-1998)
Jackie Curtis (pe umele lui adevarat John)
Regele Dali
Minotaur Blues
Nu exista corsete pentru Corso
Eucalipt in flacari –meditatie pentru Ronnie Burk
Tango pentru Frida Kahlo
Paradoxul sinelui si al celuilalt-lui Philip Whalen
Peregrinarile maestrului chior—lui Victor Brauner
Brancusi (o muza doarme)

Capitolul V—Cu vocea mea proprie

Megalopolis in Apocalipsa

Note de Cosmar

Blues de vara

4 pentru drumetie

Copii uitati in Infern

Dali si sincronismul intamplarii

Submarinul beat

Les Visible (mai puțin vizibil)

Gravitatea curcubeului dublu

Marele cutremur din Sumatra (2004)

Cine se teme de East Village

Noaptea stelelor cazatoare

Garoafe si Canibali

Lada de sex-unelte de cartofi

ADDENDA: poezii erotice inedite

Sculindu-ma din patul zeiței dragostei

Euphoria - Psychedelic Speakeasy

Euforia clubul-bar psihedelic

Full Moon Eclipse

Eclipsă de lună plină

Porturi sexuale de apel